

ἐξῆς : ἐν Λονδίῳ 22,14 ἐπὶ 1000, ἐν Νέα Ὑόρκη 26,47, ἐν Παρισίοις 26,48, ἐν Δουβλίῳ 35,94 καὶ ἐν Μαδρίτῃ 40,18.

* * * Ἐκτίθεται εἰς θεῶν ἐν Νεαπόλει λεπτογραφικὸν ἀριστοτέχνημα, ἔργον ὑπαλλήλου χαρτοποιεῖου. Εἶνε δὲ τοῦτο ἀπλοῦν φύλλον χάρτου, ἐφ' οὗ ὑπάρχει γεγραμμένη ἡ *Θεῖα Καμφδία* τοῦ Δάντε, ἧτοι 14,233 στίχοι ἀποτελούμενοι ἐκ 400,000 γραμμάτων. Τὸ χειρόγραφον μόνον δι' ἰσχυροτάτου φακοῦ δύναται ν' ἀναγνώσθῃ.

* * * Νέα ἐφαρμογὴ τοῦ τηλεφώνου ἐγένετο ἐσχάτως ἐν ἀμερικανικῇ πόλει. Εἰς ἐκ τῶν μαρτύρων ποινικῆς δίκης ἀσθενῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ δὲν ἠδύνατο νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον. Τότε ὁ πρόεδρος διέταξε νὰ ἀνοιχθῇ ἡ μεταξὺ τοῦ νοσοκομείου καὶ τοῦ δικαστηρίου τηλεφωνικὴ γραμμὴ, δι' ἧς διεβιβάσθη εἰς τὴν βριθούσαν θεατῶν αἴθουσαν καὶ εἰς ἐπήκοον πάντων ἡ μαρτυρία τοῦ ἀσθενοῦντος.

* * * Ἐκθεσις γάτων ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν τῷ Κρυσταλλίνῳ Παλατίῳ τοῦ Λονδίνου. Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην συνηγωνίσθησαν ἐπὶ καλλονῇ 524 γάτοι ποικίλων εἰδῶν. Μεταξὺ τούτων ἐθαυμάσθησαν οἱ μαργαριτόχροοι γάτοι τοῦ Σιάμ, οἵτινες ἐν Λονδίῳ εἶνε σπανιώτατοι στοιχίζοντες 50 λίρας ἕκαστος. Ἄλλ' ὁ βασιλεὺς τῶν γάτων ἦτο εἰς μαῦρος μεταξότριχος, ἐξόχως πλαστικοῦ σώματος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐζήτει ὁ εὐτυχῆς κάτοχος οὔτε περισσώτερον οὔτε ὀλιγώτερον ἀπὸ δύο *χιλιάδας λίρας* !!

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ

Νά ἤμουνα νιὸς κι' ἀνύπαντρος, πλούσιος κι' ἀντρενωμένος
Νάχα καὶ γλήγορ' ἄλογο κ' ἐν ὠμορφῷ κορίτσι.
Τ' ἄλογο νάχη καὶ φτερά κ' ἡ κόρη μαῦρα μάτια . . .

Πεξεύω, δένω τ' ἄλογο εἰς λειμονιάς κλωνάρι,
Κρεμνῶ καὶ τὸ τουφέκι μου 'εἰς μιὰ νεραντζοπούλα·
Φιλῶ τὴν κόρη μιὰ φορά 'εἰς τὰ μάτια καὶ 'εἰς τὰ φρύδια,
Καὶ μέσ' 'εἰς τὸ τρίτο φίλημα ἐλύθη τ' ἄλόγο μου.

— Σύρε κόρη μ' γιὰ τ' ἄλογο, σύρε καὶ νὰ γυρίσης !

— Λύκος νὰ φάη τ' ἄλογο, κι' ἀρρώστια τὸν ἀφέντη,
Τὰ χεῖλη ὁποῦ μὲ φίλησεν νὰ φάη τὸ μαῦρο φίδι !

ΗΛΙΟΣ

Ἔπεσ' ἡ θέρμη ! — Στὸ κρεββάτι
Ἦσυχα ἤσυχα κοιμοῦμαι
Καὶ μέσ' 'ς τὸν ὕπνο μου θυμοῦμαι
Τὰ μέρη μου τὰ γαπημένα.
Ξάφνω, θαρρῶ πῶς πέφτει καίτι
Ἐπὶ τὸ πρόσωπο καὶ μοῦ ζεσταίνει
Τὴν ὄψι μου τὴν κουρασμένη
Τὰ βλέφαρά μου τὰ κοιμένα.

Ἦλιε ! σὺ πρῶτος τὸ θυμήθης
Τὴν καλημέρα νὰ μοῦ φέρης,
Σὺ πρῶτος ἦλθες, γιατί ξέρεις
Ἐπὶ τὴν ξενιτεῖά πῶς εἶμαι μόνος.
Μέσα 'ς τὴν κάμαρα μου ἐχύθης
Κ' ἐννοίωσα εὐθύς ἅμα σὲ εἶδα
Ἐπὶ τὰ στήθια μου ζωὴ κ' ἐλπίδα,
Κ' ἐσβύσθηκεν ὁ κρῶς πόνος.

Ἡ δύναμί σου μοῦ θυμίζει
Τῆς μάνας τὴ γλυκειὰ τὴ χάρι
Ποῦ νύχτα 'μέρα 'ς τὸ ποδάρι
Γιὰ τὸ παιδί της μαραγγιάζει.
Ζωὴ κ' ἐλπίδα μᾶς χαρίζει
Καὶ τῆς μαννούλας μας τὸ μάτι
Ἐπὶ τὸν πόνο τὸ κρεββάτι
Συμμένη μᾶς γλυκοκουττάζει.

Ἐν Βερολίῳ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ἡ ἀνάμνησις ἐδόθη εἰς ἡμᾶς ἵνα παρατείνῃ
ὅ,τι ὁ χρόνος βιαίως μᾶς ἀρπάζει.

*

Ἡ ζηλοτυπία πλασμένη ἐξ ἔρωτος καὶ μί-
σους περιέχει ἐν ταύτῳ δύο ἀντίθετα αἰσθήματα.

*

Ἡ εὐτυχία ἀποφεύγει σχεδὸν πάντοτε ἐκεῖ-
νον ὅστις τὴν ζητεῖ, καὶ ἔρχεται κάποτε ὡς ἀ-
νέλπιστος ἐκπληξίς εἰς ἐκεῖνον ὅστις δὲν τὴν
συλλογίζεται.

*

Εἶνε τις νέος ἐφ' ὅσον ἀγαπᾷ καὶ ἀγαπάται.

*

Τὸ ὄνειρον εἶνε ἀπειρον ἢ πραγματικότης ἔ-
χει πάντοτε ὄρα.

*

Τὸ νὰ ζῆ τις μετὰ τῶν ἴσων του σημαίνει
ὅτι σέβεται ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους.

*

Λατρεύω τὴν τυραννίαν ἐκείνου τὸν ὁποῖον
ἀγαπῶ.